

ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟ ΕΜΕΙΣ

Το παρόν κείμενο –πλαίσιο λόγου είναι προϊόν συλλογικής σκέψης και επεξεργασίας. Οι όποιες θέσεις και η όποια ανάλυση μας για την επικαιρότητα και το πώς αντιλαμβανόμαστε το κοινωνικό γίγνεσθαι δεν διεκδικεί το αλάνθαστο. Είναι απλά μια «συνολική άποψη» που κατατίθενται στην γενική συνέλευση από κάποιους φοιτητές. Έτσι και αλλιώς δεν πιστεύουμε ότι κατέχουμε την «πάσα αλήθεια» ούτε πολύ περισσότερο ότι υπάρχει αυτή η αλήθεια που θα λύσει όλα μας τα προβλήματα. Έτσι λοιπόν η **ενεργή συμμετοχή των αγωνιζόμενων φοιτητών στις γενικές συνελεύσεις** αποτελεί για εμάς ζητούμενο καθοριστικής σημασίας. Πολλά μυαλά ισούνται με πολλές ιδέες: αυτή είναι και η ιδέα του αυτόνομου σχήματος. Να φέρει σε μια συνεχή και προοδευτική σχέση –συνάντηση –διαδικασία ζύμωσης τους αγωνιζόμενους φοιτητές, πέρα από παραταξιακές λογικές και ιδεολογικές περιχαρακώσεις. Σε μια ισότιμη και αμεσοδημοκρατική βάση. Αυτό είναι που λέμε εμείς **αυτό-οργάνωση**.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΜΑΣ

«Να κάνουμε την κρίση ευκαιρία»

Τάδε έφη η μεγαλειότης ο πρωθυπουργός της χώρας.

Ποιά κρίση?

Η σημερινή κρίση που “μαστίζει” όλο το καπιταλιστικό κόσμο, της οποίας τα αίτια –όπως έχουμε ξαναφέρει- είναι οι **δομικές αντινομίες** του συστήματος (και συγκεκριμένα στην αλυσίδα παραγωγής - κατανάλωσης) αλλά και ο **ανταγωνισμός** μεταξύ αφεντικών και εκμεταλευόμενων.

Πώς όμως μπορεί η κρίση να γίνει ευκαιρία?

Η κυβέρνηση χρησιμοποιώντας σαν “μπαμπούλα” το Δ.Ν.Τ. και την Ε.Κ.Τ. ουσιαστικά προσπαθεί μέσα σε ένα κλίμα “σοκ” να φέρει την **περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας** και να ανατρέψει κάθε **κεκτημένο των εργαζόμενων** τους τελευταίους αιώνες, πρόκειται ουσιαστικά για μια ταξική απερίσκεπτη των αφεντικών (που όπως πάντα εφαρμόζεται από τον πολιτικό εκφραστή τους, το κράτος).

Η υποτίμηση αυτή έρχεται μέσω της μείωσης του άμεσου μισθού (μείωση βασικού μισθού και μέσω του μισθού μαθητείας) είτε του έμμεσου μισθού όπως με την αύξηση του ΦΠΑ και τις μειώσεις των λεγόμενων “κοινωνικών” παροχών (ασφάλιση, δημόσιο σύστημα υγείας, εκπαίδευση κλπ).

Στην ίδια αυτή κρατική στρατηγική συμπεριλαμβάνεται και η **αναδιάρθρωση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς**:

Με επιχειρήματα ότι οι αστικές συγκοινωνίες είναι ένας ζημιογόνος μηχανισμός, κυβέρνηση και παπαγαλίκια (ΜΜΕ) προσπαθούν να μας πείσουν ότι ο μόνος τρόπος εξυγίανσης είναι η ιδιωτικοποίηση. Ξεχνάνε (αν και πολλές φορές ξεχνάμε) βέβαια ότι **ο ρόλος των ΜΜΜ δεν είναι να είναι κερδοφόρα επιχείρηση**, (εδώ θα μπορούσαμε να βάλουμε τελεία αλλά θα προσπαθήσουμε να σκιαγραφήσουμε σε γενικές γραμμές το ουσιαστικό ρόλο των μεταφορών) ότι δηλαδή σχετίζονται κυρίως με τη αδιάκοπη (και ταχύτερη) **κυκλοφορία των εργαζομένων** (υψηλότερη παραγωγικότητα) και την αντίστοιχα **μαζικότερη κατανάλωση**. Σε αυτό το πλαίσιο οι μεταφορές έχουν “βγάλει το ψωμί τους” καθώς προσφέρουν τα αγαθά τους σε άλλες κερδοφόρες επενδύσεις.

Έτσι καταλαβαίνουμε ότι η ρημάδα τιμή του εισιτηρίου που πληρώνουμε για να μεταφερθούμε στη δουλειά ή στη σχολή μας ή για να πάμε κάπου να διασκεδάσουμε και να καταναλώσουμε αποτελεί ακόμα ένα διακύβευμα αγώνων των καταπιεσμένων. Γι αυτό και για μας αυτή η αναμενόμενη αύξηση της τιμής των εισιτηρίων από 30 μέχρι και 50% είναι συνέχεια της ταξικής επίθεσης που δεχόμαστε, και στα πλαίσια αυτής είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα που δίνουν οι εργαζόμενοι στα ΜΜΜ (φυσικά βγάζουμε απεξω τους ρουφιανούς ελεγκτες)

* **Οχι στην αύξηση της τιμής των εισιτηρίων.**

* **Αλληλεγγύη στον αγώνα των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς.**

* **Δωρεάν μεταφορές για όλους.**

Η επίθεση όμως δεν σταματάει εδώ.

Επειδή στη πράξη τα πράγματα είναι πάντα χειρότερα, για τη διευκόλυνση των αφεντικών να κατεβάσουν “ατυπα” (όπως στα χρόνια της “ευημερίας” ήταν “παράνομα”) τους μισθούς και να χειροτερέψουν τις συνθήκες εργασίας, η κυβέρνηση μέσω της **κατάργησης των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας** (συμφωνία μεταξύ συνδικαλιστικών οργανώσεων και εργοδοτών για τους όρους εργασίας) να μας φέρει στην ατομική διαπραγματευση με τα αφεντικά, που με τον εκβιασμό της ανεργίας θα είναι με πολύ χειρότερους όρους από όσα μέτρα και να πάρει η τρόικα....

Στο ζοφερό μέλλον που μας επιβάλλουν πρέπει να αντισταθούμε.

Διαλέγουμε να βγούμε στο δρόμο για τα συμφέροντα μας, και όχι για να προσφέρουμε πολιτική υπεραξία σε κόμματα και πολιτικές καριέρες σε επαγγελματίες συνδικαλιστές. Να αγωνιστούμε **ταξικά και αδιαμεσολάβητα**, μαζί με τους εργαζομένους στα πρωτοβάθμια σωματεία και στις εργατικές οργανώσεις βάσης.

ΟΥΤΕ ΠΑΜΕ ΟΥΤΕ ΓΣΕΕ ΠΑΡΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ ΛΑΕ

Η Συλλογική αντίσταση είναι μονόδρομος

Η κυριαρχή ιδεολογία από τη μια προάγει τον ατομικισμό και την απαθεια (ο καθένας να σώσει το κώλο του!) από τους εργασιακούς χώρους (“αυτοί του δημοσίου τα φάγανε τα λεφτα”) μέχρι και τα πανεπιστήμια (“δεν με νοιάζει αν θα έχω δουλειά, αρκεί να τελειώσω και να φύγω στο εξωτερικό”). Ενώ από την άλλη μας καλεί σε ενότητα για το καλό της “πατρίδας μας” ώστε να ξεφύγουμε από τη κρίση.

Ο ανταγωνισμός μεταξύ των εργαζομένων και των καταπιεσμένων, σήμερα περισσότερο από ποτέ, δεν έχει να μας προσφέρει απολύτως τίποτα. Και εμείς σαν φοιτητές-εργαζόμενοι, έλληνες και ξένοι, πρέπει να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλον κοιτώντας το κοινό μας συμφέρον και όχι την προσωπική μας καβάτζα που ειδικά σήμερα είναι πιο αβέβαιη και πρόσκαιρη από ποτέ:

Ή θα χάσει ο καθένας μόνος του ή θα κερδίσουμε όλοι μαζί.

Στους φράκτες του έβρου, στο πάτο του αιγαίου, χτίζεται η ασφάλεια του κάθε Ευρωπαίου.

Γνωστή και πάγια τακτική σε περιόδους κρίσιμες για τη **συστημική κανονικότητα** και την **εμπιστοσύνη προς το κράτος** είναι η αναζωογόνηση του γνωστού πατριωτικού ήθους και καθήκοντος, το οποίο απαιτεί και έναν εθνικό εχθρό. Ο εχθρός αυτός πρέπει απαραίτητος να έχει διαφορετικό χρώμα ή διαφορετική γλώσσα ή διαφορετική θρησκεία, ή και όλα μαζί (άλλο αν μας ξεζουμίζουν όλοι μέρα ελληνικά αφεντικά). Έτσι ενώ οι μετανάστες εργάτες προσέφεραν την εργασία τους με **μισθούς κρίσης**, πριν τη κρίση, με συνθήκες εργασίας τέτοιες που θα μπορούσαν να βρεθούν οποιαδήποτε στιγμή **νεκροί** (είτε από εργατικά "ατυχήματα", είτε από τη καραμπίνα του αφεντικού, είτε από το ξύλο του νταβατζή) τελικά καταήγουν να γίνονται οι αποδιοπομπαίοι τράγοι.

Η στροφή του υπουργείου "προστασίας" του πολίτη προς **ακροδεξιές πολιτικές επιλογές** αποτελεί ένα δείγμα αυτών που προαναφέραμε. Το τοίχος και η frontex στον έβρο, τα στρατόπεδα συγκεντρώνσης και τα πλοία φυλακές στο αιγαίο συνθέτουν μια εικόνα ενός τείχους που ξεχωρίζει τη "πολιτισμένη" ευρώπη και τους βρωμιάρηδες απολίτιστους αγροίκους της ασίας και της αφρικής. Οι ίδιοι που καταστρέφουν τα σπίτια και σκοτώνουν οικογένειες, φράσουν και την είσοδο σε μια ίσως καλύτερη ζωή.

* Όχι στη δημιουργία φράγματος στον έβρο

* Άσυλο και στέγη σε όλους τους μετανάστες

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΗ

Η αναδιάρθρωση του πανεπιστημίου μέσω των μεταρρυθμίσεων που ευαγγελίζεται η Διαμαντοπούλου έχει ως στόχο 1) την ολοκληρωτική μετατροπή του **πανεπιστημίου σε «μαγαζί»**, 2) την **γνώση σε εμπόρευμα** και 3) τους **φοιτητές σε πειθαρχημένους/φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους**. Και αυτό γιατί:

Α. Το κράτος σταδιακά θα απομακρύνεται από την χρηματοδότηση των πανεπιστημίων, άρα είναι αναγκαστική η στροφή σε χρηματοδότηση από ιδιώτες:

1. Αν ένα ίδρυμα δεν κρίνεται κερδοφόρο, δηλαδή δεν παράγει **γνώση και πτυχία για τις ανάγκες της αγοράς** είτε θα υπολειμθεί και τελικά θα κλείσει, ή θα οδηγηθεί σε συγχώνευση, ή θα αναγκαστεί να έχει υποχρεωτικά **διδάκτρα**.

2. Αν ένα ίδρυμα ανοίξει τη όρεξη των διάφορων επενδυτών (επιχειρήματα, εταιρείες κλπ) τότε αυτό σημαίνει αυτόματα ότι το περιεχόμενο της γνώσης θα καθορίζεται εξ ολοκλήρου από τους χρηματοδότες καθώς θα έχουν τον πρώτο και το τελευταίο λόγο πάνω στις «επενδύσεις τους». Έτσι λοιπόν και το πρόγραμμα σπουδών δεν θα καλύπτει τις ανάγκες του φοιτητή ή της κοινωνίας αλλά τις ανάγκες των επιχειρήσεων, άρα τις ανάγκες του κεφαλαίου και τις αγορές, και με ότι αυτο συνεπάγεται.

Υπάρχει όμως και μια περίπτωση που δεν εξετάσαμε (και επειδή σίγουρα θα υπάρχουν κάποιοι που δεν τους ενδιαφέρει και τόσο η "επιστημονική ουδετερότητα" σε σύγκριση με την "ανάπτυξη" που μπορεί να επέλθει από ιδιωτικές επιχορηγήσεις), η περίπτωση το πανεπιστήμιο να προσφέρεται για επένδυση αλλά λόγω της περιορισμένης δυνατότητας έρευνας η συνολική χρηματοδότηση να είναι και πάλι μικρότερη. Αυτό θα οδηγούσε πολύ πιθανόν, τελικά πάλι στην επιβολή διδάκτρων.

Β. Οι σπουδές θα εντατικοποιηθούν. Θα υπάρχει δυνατότητα διαγραφής φοιτητών αν δεν περνούν συγκεκριμένα μαθήματα σε συγκεκριμένη σειρά και χρόνο. Έτσι θα εξασφαλίσουν ότι οι φοιτητές δεν θα έχουν το χρόνο και τη αντοχή να αγωνιστούν για τα δικαιώματά τους καθώς θα τρέχουν από αμφιθέατρο σε αμφιθέατρο κι από φροντιστήριο σε φροντιστήριο. Επιπλέον το κόστος συντήρησης των φοιτητών θα μεταφέρεται σε μεγαλύτερο (αν όχι όλο) σε αυτούς. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η μετατροπή του δωρεάν συγγράμματος σε ηλεκτρονικό και η κατάργηση των πάσο.

Γ. Διοίκηση από εξωπανεπιστημιακούς Manager. Παρότι δεν τρέφουμε αυταπάτες για τις διοικήσεις των πανεπιστημίων (το ρόλο τους και τη λαμογιά τους) βρισκόμαστε τις προτάσεις για διοίκηση από "εξωπανεπιστημιακούς" Managers τελείως παραπλανητική και απαξιοτική για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Και εξηγούμαστε: Παρότι "εξωπανεπιστημιακή" "προσωπικότητα" δεν παύει να είναι μια "προσωπικότητα" εγκάθετη του εκάστοτε υπουργείου του εκάστοτε διαχειριστή της εξουσίας. Και ειδικά όταν μιλάμε για πανεπιστήμιο που θα έχει νταραβέρια με εταιρίες είναι απολύτως αναμενόμενα φαινόμενα διαφθοράς. Δεν είναι κάτι καινούργιο καθώς το ίδιο έγινε στις Δ.Ε.Κ.Ο. και στα δημόσια νοσοκομεία με τα λίγο – πολύ γνωστά αποτελέσματα: απαξίωση των δημοσίων (νοσοκομείων κλπ) και τελικά να υπερισχύουν και να επιβιώνουν τα ιδιωτικά. Αυτό ακριβώς είναι και το μέλλον που χτίζουν για το δημόσιο πανεπιστήμιο και για εμάς. **Το μέλλον μας όμως θα το χτίσουμε εμείς.**

* Να μην κατατεθεί ο νέος –νόμος πλαίσιο.

* Όχι στο πανεπιστήμιο επιχείρηση.

Η αντίσταση στην περαιτέρω εμπορευματοποίηση του πανεπιστημίου και της εκπαίδευσης γενικότερα εξαπλώνεται σε όλη την ευρώπη. Δεν μπορούμε να μην σπκώσουμε τη γροθιά μας και να χαμογελάσουμε μαζί με τους συναγωνιστές και συναδέλφους μας πίσω από τα οδοφράγματα και μέσα στα κατλειμένα πανεπιστήμια στην Αγγλία, στη Γαλλία και στην Ιταλία.

* Αλληλεγγύη στους αγωνιζόμενους φοιτητές και εργαζομένους στην Ευρώπη και παντού

Εμπρός για Καταλήψεις Διαρκείας - Συγκρούσεις - Διαδηλώσεις

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΧΗΜΑ
ΦΥΣΙΚΟΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

